

Pozdrav in dobre želje iz daljne dežele

Vladimir Kos⁴

Dragi Zorko,
vse najboljše za Tvoj stoti rojstni dan. Želim Ti, da bi dočakal 110 let. Molim zate in tudi Ti, prosim, molí zame. Sam trenutno ne morem nikamor. Sem v nekakšni ječi, japonski ječi.⁵

---

⁴ Vladimir Kos (1924–2022) je (bil) slovenski jezuit, univerzitetni profesor filozofije in pesnik. Od leta 1956 do smrti je misijonsko deloval na Japonskem. Njegova poezija v slovenskem in japonskem jeziku ima značaj poglobljene duhovnosti in vzhodnjaške prečiščenosti. Izdal je več pesniških zbirk. Leta 2014 je prejel nagrado Prešernovega sklada za zbirki *Pesmi z japonskih otokov* in *Ob rahlo tresoči se tokijski harfi*. Leta 1994 je ob 80-letnici »za književni opus, prispevek k slovenski kulturi in jeziku v svetu ter za človekoljubna dejanja« prejel zlati red za zasluge Republike Slovenije. V predvojnem Mariboru je bil pesnik Simčičev sošolec, s katerim sta ostala vseskozi prijateljsko in pisno povezana. Preko oceanov voda in duha.

⁵ To kratko voščilo ob Simčičevi stoletnici smo od 97-letnega pesnika leta 2021 pridobili v obliki priložnostnega videoposnetka, in sicer s posredovanjem takratnega državnega sekretarja na Ministrstvu za zunanje zadeve Republike Slovenije dr. Stanislava Raščana in s pomočjo gospe *Nine Habjan Villarreal* ter gospe *Tomoko Yamaya*, sodelavk Veleposlaništva Republike Slovenije v Tokiu. Prof. Kos je namreč tedaj bival v domu za jezuitske duhovnike v Tokiu (S.J. House 7 – 1, Kioicho, Chiyoda-ku, Tokio, 102 – 8571) v bližini *Sophia University*, na kateri je dolga leta poučeval.